

зани у дърветата, отъ които нѣкои бѣха натоварени съ едно друго, съ дрѣхи и книжни фишеци. Нѣмаше сѣмнение, че послѣ нѣколко минути, тие щѣха да бждѣтъ свободни, защото новитѣ имъ стоцани трѣбваше да са явятъ. Въ кѣсо време дружината са изгуби отъ предъ очите ни; въ долината оставахме само ние четирма души: Бенковски, отецъ Кирилъ, Стефо и азъ. Останаха и нѣколко души отъ другарите ни, повечето селени, отъ селата Калугерово и Мухово, които не тржгнаха ни кѣмъ Тетевень, ни кѣмъ Тракия, а прозто насъ глѣдаха въ очите. Тие казваха, че искатъ да умрѣтъ тамъ, гдѣто умрѣме и ние. По горѣизложените сжображения, т. е., че голѣма чета не чиняше нищо, ние отказахме да ги земимъ подира си по начинъ категорически. Но тие не искаха да чуютъ отъ онова, що имъ говоряхме, а слѣдѣха подира ни. Най-послѣ ние бѣхме принудени да обжрнимъ пушките на срѣщя имъ, като отетжпвахме въ сжщото време кѣмъ краицето, гдѣто са намираше показаната отъ бае Станча пещеря. Послѣ това, ние потжнахме въ гжстата гора и за веегда бѣхме изгубени вече отъ очите на желающитѣ да дойдатъ съ насъ нещастни другари.

— Войводо! Дѣдо поше! — Не дѣйте ни оставя въ това пусто усои, викаха тие подира ни съ болѣзнено отчаяние. — Защо ни излжгахте да си изгоримъ селата, а сега бѣгате отъ насъ! . . .

Ужасъ, и нищо повече! Злощастниятъ тракийски юнакъ имаше пжлно право за сичко казано, но що да му направимъ, съ какво именно да му помогнешъ, освѣнъ да бѣгашъ отъ мъченическиятъ му погледъ като престѣпникъ?!“

И така, Бенковски войвода, Зах. Стояновъ, Отецъ Кирилъ и Стефо дадматиница съ сѣкрушено сърдце се отдѣлили отъ нравственно убититѣ си другари и съ упоритостъта на прѣслѣдвана антилопа нагазили Тетевенския балканъ.

Убийството на Бенковски (стр. 243—313)

Казано било негдѣ си, въ нѣкоя си *неписана книга* така: „за да бжде напжлно ефектна кървавата драма на априлското движение, главнитѣ организатори и ржководители на вѣстанието въ Пловдивското револ. оржжие трѣбва да исплатятъ съ главитѣ си пролетата кръвь отъ баши-бозушкитѣ тълпи и императорскитѣ войски!“ — Казано било въ *неписаната книга* и още така: а) трупа на Бенковски трѣбва да остане на Тетевенския балканъ, а главата му, турната въ конска торба,